

På hjørnet af Nørregade og Sankt Peders Stræde er der basis for at finde ro i gårdrummet ved Sankt Petri Kirke. Fra bogen »Stille København« skrevet af Peter Olesen udgivet på forlaget Fredendahl. Foto: Kurt Rodahl Hoppe

En lille, rolig lomme i København - Otto Busses Vej på jernbaneterrænet mellem Ingerslevsgade og Vasbygade. Fra bogen »Stille København« af Peter Olesen. Foto: Kurt Rodahl Hoppe

FIND STILHEDEN MIDT I BYEN

Storbyens støj udgør en reel helbredsrisiko for indbyggerne, og derfor har Frederiksberg Kommune skabt otte »stilleområder«, hvor man kan finde ro. Og flere følger de kommende år.

Af Katrine Irminger Sonne

Lydteppet på Solbjerg Parkkirkegård udgøres af susen i trætoppene, der - når man lukker øjnene - lyder lidt som havets brusen. Få meter borte buldrer Roskildevej ellers derudad med tung trafik og et støjniveau, som kan stresser selv en sommerferieudhvilet hjerne.

»Det er en lise for sjælen,« konstaterer stadsgartner i Frederiksberg Kommune cand. hort. arch. Karsten Klintø, mens vi lytter til naturens lyde.

»Det har jo vist sig, at støj er direkte helbredstruende. Derfor er det vigtigt, at man har mulighed for at trække sig tilbage fra byens larm. Her på kirkegården er vi heldige at have en mur, der tager noget af støjen. Det er i stedet de store træer og fuglelyde, der danner lydniveauet,« siger han.

Frederiksberg er en af de kommuner, der har valgt at udpege særlige stilleområder. Kommunalplanen for 2017 indeholder otte stilleområder, og netop nu arbejder man på at udpege flere til de kommende års kommunalplaner.

At noget er et stilleområde, betyder dog ikke, at medborgere kan tyse på hinanden, eller at lydkilder som mobiltelefoner og samtaler er bandlyst. Men hvad skal der så til, for at et område bliver udnævnt til at være særligt stille? Det spørgsmål får Karsten Klintø ofte.

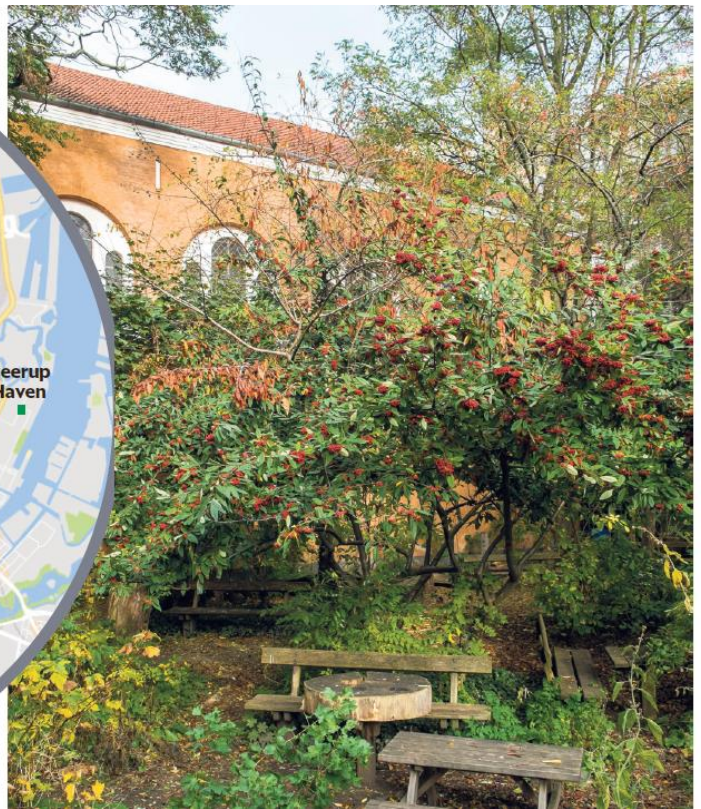
»Det bliver et stilleområde i det øjeblik, kommunalbestyrelsen har udpeget et egnet rekreativt areal til at være det. Mange kommer til at tænke på en stillekøpe, men så bogstaveligt skal det ikke tages. Vi skiltes heller ikke med, at det er et stilleområde. Udgangs-

punktet er, at den primære lydkilde gerne skulle være fuglesang og susen i træerne. Her er for eksempel ingen motortrafik. Man har mulighed for lejlighedsvist at afholde en event, men det må ikke være en vedvarende støjkilde, så en permanent fodboldbane eller skaterpark ville ikke være foreneligt med et stilleområde. Men almindelig brug af friarealerne er selvfølgelig tilladt,« siger Karsten Klintø.

Mens store statsparker som Frederiksberg Have og Søndermarken, som ligeledes er stilleområder, flittigt bruges af både københavnere og borgere på Frederiksberg, er der færre, som finder vej til Solbjerg Parkkirkegård. En enkelt kvinde har taget plads på en af bænkene, der står omkranset af en tæt, høj hæk. Paradishaven, hedder den. Dele af Solbjerg Parkkirkegård bliver i 2020 omlagt helt til park, den centrale del dog først i 2050. Men dét, at det bliver en regulær park, giver den ekstra potentiale som stilleområde, mener Karsten Klintø.

»Det er videnskabeligt bevist, at adgang til grønne friarealer øger borgernes livskvalitet, og det er min påstand, at de prioriterede stilleområder flerdobler værdien. Vi forsøger at udpege og skabe små oaser af stilhed, hvor man kan få en lille pause fra den travle, støjende by. De bør så vidt muligt være fordelt over hele kommunen, så alle borgere har let adgang til deres lokale stilleområde. For på trods af, at Frederiksberg er tæt bebygget, bliver vi os ind, at vi har en meget grøn kommune, og det er noget, vi arbejder målrettet for.«

Få meter væk løber den grønne cykelsti. Denne strækning er også en stillezone - for eksempel må man ikke køre knallert på stien. Landbohøjskolens have er desuden med på listen, og flere er på vej. Også på den anden

side af kommunegrænsen, i København, er der ro at finde. Her er stederne ikke kategoriserede som stilleområder, men ifølge journalist og forfatter Peter Olesens seneste guidebog, »Stille København«, er der rig mulighed for også at stikke af fra larm og støj i København.

Peter Olesen har udvalgt sine 40 favoritsteder, hvor han selv tager en pause i ny og næ.

»Jeg synes, det er dejligt at gå ned ad et menneskemyldrende strøg, men så skal jeg også have en pause. Hvis man ikke en gang imellem søger ro, får man knald i låget,« siger Peter Olesen, der mener, at København generelt er privilegeret, hvad angår små, rolige lommer.

»Bystyret er dybest set god til at begrænse trafikken sammenlignet med for eksempel Oslo og Stockholm, som begge har meget mere biltrafik. Vores vildeste gadegennembrud er H.C. Andersens Boulevard, der fører op til Bispebjerg.«

I bogen nævner Olesen blandt andet Akademiets Have i Carlsberg, Østre Anlæg og området omkring Bispebjerg Kirkegård. Men også steder som bagsiden af West End på Vesterbro og muren ved Sankt Petri Kirke i Sankt Peders Stræde har fået plads blandt favoritterne.

»Det er jo ikke kun grønne steder, der er stille steder - det giver for eksempel sig selv, at der er ro i Kastellet. Derfor er jeg også gået efter steder midt i larmen, men hvor der ikke er trafik, og det kan ligeså godt være en baggård som en egentlig park.«

Med andre ord: Der er forskel på den ro, man finder i naturen, og den, man finder i byen. Men det betyder langt fra, at man behøver at bruge tid på transport for at få en pause, mener Peter Olesen.

der er rig mulighed for at finde steder, hvor man kan tage en pause væk fra trafikstøj, og det forudsætter, at du kender din by. Lige da bogen udkom, var pokémon-bølgen godt nok på sit højeste, så flere af de steder, jeg havde vist i bogen, var alt andet end stille, men den slags ebber jo ud igen.«

Selv om Peter Olesen taler varmt om københavnernes muligheder for at finde ro, mener han, at Frederiksberg Kommune er den kommune i hovedstaden, der er allerbedst til at skabe de rolige zoner.

»Hvis du spørger frederiksbergere, om de er klar over, at der findes stilleområder, så tror jeg ikke, de ved det, men effekten af det mærker de måske. I og med at man definerer noget som stilleområde, forpligter man sig til, at trafikken rundt om ikke tager til,« siger han.

Tilbage på Solbjerg Parkkirkegård svinger en kvinde på cykel ind og stiger af, inden hun slår sig ned på en bænk, lægger cykelhjelm og tager sig en pause. Stadsgartneren sender en reference til ingen ringere end New York, hvor undersøgelser har vist, at det især er de roligste områder af Central Park, byens indbyggere søger mod, når de besøger parken.

»Her ser man, at det især er de steder, hvor man er mest i fred for storbyens larm, at folk søger hen. Hvis det hjælper på prioriterede stilleområder i Central Park på Manhattan, virker det også i Solbjerg Parkkirkegård på Frederiksberg,« konkluderer Karsten Klintø.

Saxoparken bag Westend på Vesterbro byder på en lille, grøn oase i form af en snoet gang- og cykelsti, der blev etableret sidst i 80'erne. Fra »Stille København« af Peter Olesen. Foto: Kurt Rodahl Hoppe

Efterår i Østre Anlæg. Foto: Torben Christensen

Heerup Haven bag Energistyrelsen på hjørnet af Amaliegade og Toldbodgade? Fra »Stille København« af Peter Olesen. Foto: Kurt Rodahl Hoppe